

ДАМЯН ДАМЯНОВ
ВЕЧЕРНА РАЗПИВКА

chitanka.info

Не съм пияч. И рядко пийвам.
Но вечер, подир стръмен ден,
катерен с мъка, по ракийка
все още сръбвам. Уморен,
развеселен, зъл, тъжен, страшен
и жив, останал в своя ад,
пред мене слагам аз две чаши —
за себе си и този свят.
За този свят красив, измамен...
Изобицо — с тъмно досие.
За този свят, който го няма
при мен, а всъщност тук си е.
Със доблестите си, с лъжите,
със честността и подлостта,
които, колкото и скрити
да са, в лицето му блестят.
Лицето му пред мен го няма.
Защо пред мен, та то е в мен!
И през ракиения пламък
го виждам — двойник мой смален
до кръгчето на отвор чашен:
— Наздраве, свят! Наздраве, свят!
По още две да опердашим?
Но гледам, ти не пиеш, брат,
та аз и твоето изпивам.
А ти си ставаш — хрисим, трезв —
„Довиждане!“ — и си отиваш.
Подлец с подлец! Не знаеш стрес,
не знаеш гняв, пиянство, цели...
За теб живота си бих дал...
Дорде аз пия, спиш в постели...
Но ако утре ме разстрелят,
ще знам, че ти си ме предал.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.